జీవునిలో ఉన్న దైవత్వాన్ని అనుభూతి చేసుకోవటమే సాధన లక్ష్యం

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 29-12-2000, తాడేపల్లిగూడెం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

స్వార్థం లేకుండా మనం ఏ పని చేసినా అది యజ్ఞమే. యజ్ఞం అంటే కోరిక లేని కర్మ అని గీతలో చెప్పాడు. ఏకోరికలేని వాడిని నిష్కాముడు అంటారు. కోరిక లేకుండా కర్మచేస్తే దానివలన వచ్చేఫలం మనస్సును మాలిన్యం చేయదు. కోరికలేకుండా కర్మచేస్తూ ఉంటే మనకు జీవలక్షణాలు తగ్గుతాయి. మన దుఃఖానికి కారణం అహంభావన. ఈ దేహం మనం కాకపోయినా దేహమునేను అని అభిమానం కలుగజేసేది అహంభావన. మనందరకు ఆత్మజ్ఞానం లేకపోయినా ఆత్మజ్ఞానం ఉంది అని అనుకొంటున్నాము. ఆధ్యాత్మికంగా పెద్దవారము కాకపోయినా పెద్దవాళ్లము అనుకొంటున్నాము. మనం భౌతికంగా కాని, ఆధ్యాత్మికంగాగాని ఏస్థాయిలో ఉన్నామో అంతకుమించి ఉన్నాము అని అనుకొంటున్నాము. ఉన్నది ఉన్నట్లుగా మనం అనుకోవటంలేదు దీనికి కారణం అహంభావన. మాయతో సంబంధం ఉన్నవాడు జీవుడు, మాయతో సంబంధంలేనివాడు దేవుడు అవుతాడు. మాయతో ఉన్న సంబంధం తొలగించుకోవటానికే మనం ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము. భగవంతుడికి అనేక నామాలు ఉన్నాయి. ఆ నామాలను ప్రీతితో స్మరించటంవలన మనం పవిత్రులమవుతాము. మన పురాణాలు ఏమి చెప్పాయి అంటే కలియుగంలో ధ్యానం చేయటం కష్టం, నామం చేయటం తేలిక అని చెప్పారు. అందువలన మీకు ఇష్టమైన భగవంతుని నామాన్ని ప్రేమతో స్మరించుకోండి.

మనస్సుకు లోచూపు కలుగజేయాలి. మోహం ఉన్నవాడికి లోచూపు కలుగదు. ఇది విధి, ఇది నిషేధం అని ఎవరికి తెలుస్తుంది అంటే మోహంలేనివాడికి తెలుస్తుంది. మోహం ఉన్నవాడికి స్థూలబుద్ధి ఉంటుంది, సూక్ష్మబుద్ధి ఉండదు. భగవంతుడు నీ స్వరూపానికి భిన్నంగా లేడు. మన హృదయంలోనే ఉన్నాడు. మన అలవాట్లయొక్క వేగంవలన, వాసనల యొక్క వేగంవలన ఆయన మనకు లభ్యం కావటంలేదు. మనం ఎంత శ్రవణం చేసినా, ఎంత అభ్యాసం చేసినా మనకు కొంత జ్ఞానం వచ్చినప్పటికి వాసన పూర్తిగా నశించకపోతే జ్ఞానం నిలబడదు అని పెద్దలు చెప్పారు. ఏ వాసనల కారణంగా నీ మనస్సు బాహ్యముఖ మవుతోందో అవి పూర్తిగా వేరుతో సహా నశించేవరకు నీవు సంపాదించిన జ్ఞానం నిలబడదు. వాసనాక్షయం అయినప్పడే నీకు శాశ్వతమైన శాంతి, ఆనందం కలుగుతుంది. దేహాభిమానం ఉన్నవాడికి రాగం, ద్వేషం, బంధువులు, స్నేహితులు. దేహాభిమానం లేనివాడికి ఏదీ లేదు. దేహాభిమానం ఒకపట్టానపోదు, దానిని తొలగించుకోవటానికి నెమ్మదిగా జాగ్రత్తగా కృషి చేసుకొంటూ రావాలి. మనదేహం ఆరోగ్యంగా ఉంటే, మన మనస్సు శాంతిగా ఉంటే అదే నిజమైన ఐశ్వర్యం. మనకు జన్మవచ్చిందా

దేహం వస్తుంది. దేహంవస్తే దుఃఖం మనలను వెంటాడుతుంది. పునర్జన్మ ఎప్పుడు నశిస్తుంది అంటే మనం ప్రయత్నం చేయగాచేయగా, గురువును ఆశ్రయించి అభ్యాసం చేయగాచేయగా గురువు అనుగ్రహం వలన వాసన నశిస్తుంది. అప్పుడు పునర్జన్మ నశిస్తుంది. జన్మలేనిస్థితిని మనం పొందాలంటే చావులేని వస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి రావాలి. వేద ప్రతిపాదిత పురుషుడు నీ హృదయంలోనే ఉన్నాడు. వేదం ఏవిధంగా నడుచుకోమని చెప్పిందో ఆవిధంగా జీవిస్తూ ఆ పురుషుడిని పొందమని వేదం చెప్పింది. అంతేగాని శివుడు ఎక్కువ, విష్ణువు ఎక్కువ అని వేదం చెప్పలేదు. వేదంలో అనేక విషయాలు ఉన్నాయి గమ్యం అది కాదు గమ్యం ఆత్మజ్ఞానం. నన్ను నేను దేహంగా చూసుకొన్నప్పుడు దేవుడిని కూడా దేహంగా చూస్తాను. దేహంలేనివాడిని మనం ఊహించుకోలేము. అందువలన సాకారాన్ని పెట్టుకొని మనం ఆరాధిస్తున్నాము. ఇతరులకు ఎవరికైనా మనం అపకారం చేసాము అనుకోండి దాని వలన వారు ఎంత బాధపడుతున్నారో మనకు తెలియదు. మరలవారు మనకు అపకారం చేసినప్పుడు వారుపడిన బాధ మనకు తెలుస్తుంది.

బాహ్యవస్తువులు సముపార్జన పట్ల మనకు ఉన్న ఆసక్తి ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జన మీద లేదు. ఎందుచేతనంటే దానివిలువ మనకు తెలియటంలేదు. మీరు పదిమంది ఉండగా ఒకరికి అరటిపండు ఇస్తే ఒక అరటిపండు ఫలితమే మీకు వస్తుంది. అదే ఎవరూలేనప్పుడు ఒకరికి అరటిపండు ఇస్తే 70 అరటిపండ్ల ఫలం నీకు వస్తుంది. అంటే గొప్పలతో సంబంధం లేకుండా నీవుచేసే పనివలన 70 వంతులు పెంచి ఈశ్వరుడు బహుమానంగా నీకు ఇస్తాడు. ముముక్షువు పుణ్యాన్ని కోరడు. మన బట్టమీద దుమ్ముపడినట్లు వాడికి పుణ్యం వస్తే రావచ్చునుగాని వాడిలక్ష్యం పుణ్యంమీద ఉండదు. పుణ్యాన్ని కోరుకొంటే వాడు ముముక్షువు కాదు. ముముక్షువు దృష్టి అంతా మోక్షం మీదే ఉంటుంది. నిజంగా మోక్ష కాంక్ష ఉంటే వాడికి పుణ్యం, పాపం గొడవ ఉండదు. పుణ్యం సంపాదించాలి అనుకొంటే పుణ్యం వస్తుంది అనుభవిస్తే పోతుంది చివరకు గమ్యం సున్నా. డిన్నర్‌లు, సన్మానాలు, బజారులో ఉన్న దుమ్ము అంతా మిగులుతుంది. మరణానంతరం చీకటిలోకాలకు వెళతాము. అజ్ఞానం అనే చీకటిలోనుండి ఎవడైతే బయటకు రాలేడో వాడు మానవజాతికి ఏమీ ఉపయోగపడలేడు, శాంతి మార్గాన్ని చూపించలేడు. వెలుగులో ఉన్నవాడు చీకటిలో ఉన్నవాడిని బయటకు తీసుకొనిరాగలడు. ముందునీవు చీకటిని దాటి వెళ్ళాలికదా. విరాట్ స్వరూపం అంటే అంతా ఆత్మగానే చూస్తాడు వాడికి ఎటుచూసినా ఆత్మే, ఎటుచూసినా ఆనందమే. చావు ఎలా ఉంటుందో వాడికి తెలియదు. ఉన్నదేదో ఉంది, నీకు తెలుసున్నా అది ఉంది, తెలియకపోయినా అది నీలోపల ఉంది. నీవు పోగొట్టుకోవలసింది పోగొట్టుకో ఉన్నదేదో నీకు వ్యక్తమవుతుంది. ఆత్మవైభవం మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు ఈ మంత్రాలు, తంత్రాలు ఏవీ మనలను ఆకర్షించవు. నిజం మనకు తెలిసేవరకు నిజంకానిదానిని నిజం

అనుకొని ప్రతిజన్మలోను దాని వెంటపడుతూ ఉంటాము. అది మనరాత. ఈశ్వరవాక్యం మనకు అర్థమయ్యేవరకు, అదిమనకు అనుభవంలోనికి వచ్చేవరకు ఈ రాతలు తప్పవు. హృదయగుహలో స్థిరపడేవరకూ ప్రతీజన్మలోనూ ఏదో ఆకర్షణ నీకు కలుగుతూ ఉంటుంది.

ఒక విషయం పట్లగాని, ఒక వ్యక్తిపట్లగాని, ఒక ప్రాంతంపట్లగాని ఎక్కువ స్నేహం పెట్టుకోవద్దు. అతిగా అభిమానం పెట్టుకొంటే మనస్సు బాహ్యానికి వచ్చేస్తుంది. తగుమాత్రంగా ఉండు. లోకంకాదు నీకు మోక్షం ఇచ్చేది, నేను నీకు మోక్షం ఇస్తాను అని భగవంతుడు చెప్పాడు అంటే లోపల ఉన్న సత్యవస్తువే నీకు మోక్షాన్ని ఇస్తుంది అందువలన దానికి ప్రీతి కలిగేమాట మాట్లాడు, దానికి ప్రీతికలిగే పనిచెయ్యి. మనం మాట్లాడేమాట, మనం చేసేపని, మనకు వచ్చే తలంపులు, చదివే పుస్తకాలు, మనం చేసే స్నేహాలు బంధం నుండి బయటకు రావటానికి మనకు సహకరించాలి. అది సాహిత్యం. మనం చదివే పుస్తకాలు, మనం చేసే స్నేహాలు నీవు బంధింపబడటానికో, నీ మనస్సు ప్రకోపంచెందటానికో, నీకు నెగిటివ్ ఆలోచనలు రావటానికో సహకరిస్తూ ఉంటే అది సాహిత్యం కాదు అది నీ మృత్యువుకు ద్వారం అవుతుంది. మనం చేసేపని, చదివే పుస్తకాలు మనస్సు హృదయంయొక్క లోయలలోనికి వెళ్ళటానికి సహకరించాలి. ఒక్క బ్రహ్మం తప్పించి మిగిలినవన్నీ అప్రధానములు. గురువుయొక్క మౌనం అన్నింటికంటే బిగ్గరగా జరిగే ఉపదేశం. నీకు సాధనాబలం ఉంటే, తపోబలం ఉంటే గురువు యొక్క మౌనం నీకు అర్థమవుతుంది. గురువు యొక్క మౌనం సంపూర్ణంగా ఉంటుంది, సమగ్రంగా ఉంటుంది. గురువు యొక్క మౌనంలోనుండే అనుగ్రహం నీకు అందుతుంది. వాడు ఎంతటివాడైనా అనుగ్రహం లేకుండా ఆత్మానుభవం ఎవడికీ కలుగదు. గురువు అనుగ్రహంలో పడ్డవాడికి ఇంక క్షోభ ఉండదు. బాహ్య పరిస్థితులు వాడికి అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా అవి వాడిని బాధించవు. వాడి మనస్సు కాలిపోయినా తాడులాగ అయిపోతుంది. మనస్సు సూక్ష్మాతి సూక్ష్మం అవుతుంది. వాడికి లోచూపు కలుగుతుంది, హృదయం యొక్క లోయలలోనికి ప్రవేశిస్తాడు. ఎప్పుడైతే హృదయం యొక్క లోయలలోనికి ప్రవేశించాడో హృదయంలో ఉన్న సత్యవస్తువు ఆ జీవుడిని హృదయంలోనికి గుంజుకొని దాని స్వరూపాన్ని ఇస్తుంది. గురువు యొక్క మాట, చూపు, పరిసరం అంత బలీయమైనవి. మనకు విషయబుద్ధి ఉంది, దేహబుద్ధి ఉంది. వాటిలోనుండి మనలను ఆత్మవైపుకు, హృదయం యొక్క గుహలోనికి మళ్ళించే వరకు గురువు అనుగ్రహం మనలను వెంటాడుతుంది. నీ మనస్సులో ఉన్న వాసనలు రాలేవరకు తడిగుడ్డను పిండినట్లు నీ మనస్సును పిండుతాడు. ఎందుచేతనంటే మిమ్మల్ని బాధ పెట్టటానికి కాదు, మీ చైతన్యస్థాయి పెంచటానికి, మిమ్మల్ని హృదయ గుహలోనికి తీసుకొనిపోవటానికి, మీరు ఏదైతే అయి ఉన్నారో ఆ వస్తువును మీకు అందించటానికి గురువు చేసే ప్రక్రియ అది. గురువుమీద మీకు ఇష్టం ఉన్నా, లేకపోయినా ఆయన చేసేపని మానడు ఎందుచేతనంటే గురువు ఆత్మఅయి ఉన్నాడు.

జీవుడిప్రేమకు అంతం ఉందిగాని గురువు ప్రేమకు ముగింపులేదు. నేను మంచివాడిని, నేను చెడ్డవాడిని అనుకొంటున్నావు. నేను అలాగ ఉన్నాను, నేను ఇలాగ ఉన్నాను అనుకొంటున్నావు. ఇలా అనుకోవటంతోటే కోట్లాది జన్మలు కాలప్రవాహంలో కొట్టుకొని పోతున్నాయి. నీవు ఏమీ అనుకోవద్దు. లోపల బ్రహ్మం ఎలా ఉందో అలా ఉండటం నేర్చుకో.

గుడికి వెళ్లి నమస్కారం పెడతాము. మనం చేసే పొరపాటు ఏమిటి అంటే శరీరంతో నమస్కారం పెడతాము, మనస్సుతో పెట్టము. చేతులు జోడించటం కాదు మనస్సుకూడా నమస్కరించాలి అప్పుడు దాని ఫలం మీకు వస్తుంది. చేతులు జోడించినీ మనస్సు ఎక్కడో ఉంటే నీ నమస్కారానికి మోసపోయేటంత అమాయకుడుకాదు ఈశ్వరుడు. ఆయన మనకంటే తెలివైనవాడు. అంతేకాదు మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే ఈశ్వరుడికి ఎక్కువ తెలుసు. వాడు సర్వజ్ఞుడు, సర్వసాక్షి హృదయంలో సత్యవస్తువు ఎలాగ ఉందో అలాగ నీ మనస్సును హృదయంలో నిలబెట్టి ఉంచటానికి అభ్యాసం చెయ్యి, అప్పుడు నీకు తత్వం తెలుస్తుంది. అంటే అది నీవే అన్న సంగతి నీకు తెలుస్తుంది. ఏది? దేనిని పొందటానికి నీవు సన్యాసం తీసుకొంటున్నావో, ఏది పొందటానికి నీవు యజ్ఞాలు, యాగాలు ఆచరిస్తున్నావో, ఏది పొందటానికి నీవు అరణ్యాలకు వెళ్లి తపస్సులు చేస్తున్నావో అది ఎవరోకాదు అది నీవే అన్న సంగతినీకు అనుభవం అవుతుంది. అప్పుడు శరీరం చనిపోయినా, నీవు చనిపోవటం లేదు అని నీకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం తెలిస్తే నీకు స్వేచ్ఛ కలుగుతుంది. అంతవరకు నీకు స్వేచ్ఛలేదు. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం తెలిశాక అప్పుడు నీవు గుణాతీతుడవు అవుతావు, జీవన్ముక్తుడవు అవుతావు. సూర్యుడికి చీకటి ఏ విధంగా కనబడదో అలాగే జీవన్ముక్తుడికి దుఃఖం, అశాంతి కనబడదు. ప్రపంచంలో ఏమీ లేదు, అంతా గుల్లే. నీకు ఉన్న కోరికల వలన, వాసనల వలన ఏదో ఉందని అనిపిస్తోంది. ప్రపంచంలో ఏదో ఉంది, ఏదో ఉంది అని అనుకొన్నంతకాలం ఈ భూమిమీదకు వస్తూనే ఉంటావు. ఈ లోకంలో ఏమీ లేదు అని తెలిసిన తరువాత అది నీకు అనుభవం అయ్యాక ఇంక ఈ లోకంలోనికి రావు. నీవు ప్రయత్నం చేయగా చేయగా గురువు అనుగ్రహం వస్తుంది. నీకు మాయతో ఉన్న సంబంధం, అజ్ఞానంతో ఉన్న సంబంధంను కట్ చేస్తుంది. అప్పుడు నీవు బ్రాహ్మీస్థితిని పొందుతావు.. దేవుడు నీలోపలే ఉన్నాడు అని శాస్త్రం చెపుతోంది. ఉంటే ఏమిటి ప్రయోజనం. ఆ దేవుడు నీకు అనుభవంలో లేనప్పుడు నీలోపల ఉంటే మటుకు నీకు ప్రయోజనం ఏమిటి? దేవుడిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికి నీవు ప్రయత్నం చేయాలి. నీ సాధనను అంతాదానిమీద గురిపెట్టాలి. నీ జీవితం యొక్క ప్రయోజనం అదే.